

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 3. Alfonsi gratia & gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

Qui, hinc noua nupta veniente, inde titulo nouarum nuptiarum cadente, velut inter saxum & saxum consistens, cum rerum futurum exitum non videret, seque ob tam præcepti consilium, à Numine, per infamiam & populi cachinnos, merito puniri agnosceret; illam inconsiderato negotio honestam coronidem adiecit, vt, in magna occasione, venustissimæ Virginis ad se perductæ pudicitiam non sollicitaret, omnique curâ in id incumberet, vt turpis error honorifico mantelo contegeretur.

Hanc, in Alfonso, temperantiam magnus castitatis remunerator Deus, multis beneficijs ornauit. 1. Fratrem eius Philippum, natu minorem, pensionis fortasse magis, vt fit, quàm religionis causâ, in nescioquam Abbatiam Vallisoleti, & Canonatum Hispali promotum, excitauit, vt mallet in matrimonio esse castus, quàm, inter quotidianas illecebras, extra coniugium, periclitari. Itaque, repente ac nemine opinante, deposito Clerici habitu, *Christianam* duxit, à rege Alfonso (ita virginis pariter atque suo honori consultum esse gaudente) magnificè regièque ditatus, & dotatus. 2. Fastidium, quod erga improlem *Violantam* conceperat,

III.
ALFONSI
GRATIA
ET GLO-
RIA.

ceperat, in magnū amorem vertit. 3. Etiam caussas amoris cœlum suppeditavit. Alfonso enim *Violanta* complures filios, filiasque genuit; qui magnis postea matrimonijs claruerunt. Siquidem Ferdinando primogenito eius *Blanca S.* Ludouici Franciæ regis filia in matrimonium data est, alijs aliæ. 4. In *Blancæ* nuptijs, magnum liberalitatis ac munificentiæ nomen comparavit. Victualia in foro exponebantur, sine custode, ut quisque, quibus vellet, frueretur, numularij publicè aderant, qui omnibus forensibus, quas petebant, pecunias dabant. Et erant alij deputati, ut, si quem malè vestitum viderent, illico vestimentis iam factis tegerent, ne differendo negare viderentur. Nullus præterea, vel maximus, vel minimus indonatus abiit. Quin Imperatorem Constantinopolitanum, eodem tempore, à Soldano Babylonæ captum, decem milibus marcarum argenti redemit, tantò plus famæ adeptus, quantò minùs videbatur tenax pecuniæ. 5. In filijs quoque ipsis fuit celebris; Ioanne præsertim secundo genito, qui, contra Mauros, fortissimè felicissimèque bella gessit. 6. Ipse Alfonso, ab ineunte ætate, otij fugitans, amansque litterarum, ita in scientijs profecit, ut potiùs ipse Docto-

res docere posset, quàm timere eos, aut rogare deberet. Et quia excelsi erat animi, non inter epulas, non in ludis, non cum canibus & morionibus tempus perdebat, sed mentē ad grandia appellens, id Hispanis fuit, quod Atheniensibus Solon, quod Lacedæmonijs Lycurgus, quod Romanis Numa Pompilius, quod Moyfes Israelitis. Leges optimas vndique conquisiuit, selegit, summaque moderatione & æquitatis ratione in septem libros, quos *Partitas* vocant, concinnauit: in quibus saluberrima statuta, non ad lites duntaxat humanas pro æquitate decidendas, sed etiam ad diuinum cultum piè dirigendū sanctęque augendum continentur: de quo diuino cultu promouendo parum curæ est, in illis curijs, quæ Plutum pluris quàm Deum faciunt, & æraria magis, quàm templa venerantur. 7. Etiam bellis inclytus fuit Alfonso, siquidem regnum Murtiæ, à Carthagine nouâ, vsque ad Chinchilla, à Sarracenis reuerperauit. Sarracenos vicit; multaque armis præclara opera fecit: ob quæ adeò longè latęque fama eius celebrata est, vt quidam Germaniæ Imperijque Electores eum suffragijs suis eligerent in Romanum Imperatorē, eaque propter ex Hispaniâ vsque, accerferent,

rent, ad hanc quoque summam coronam capeffendam.

IV.
ALFONSI
SUPER-
BIA.
Claud. 4.
Honor.

1. Paralip.
29.

S. Aug.
lib. de
conflictu
vitiatorum.

Huc vsque laudes & decora potissimùm *Alfonsi* audiuitis. Sed, ô *Superi*, quàm sæpe *Inquinat egregios adiuncta superbia mores?* & quoties magnæ laudes, in magna vituperia degenerârunt! utq; ex optimo vino fit pessima vappa, ita è summis virtutibus occasio potest sumi maximorum vitiorum! Multa regna, multa nomina, multi fortunati successus *Alfonsum* superbum fecerunt; qui cùm in prosperitate sua dicere debuisset, *Tua est, Domine, magnificentia, & potestas, & gloria;* gigantea quadam arrogantia, sibi ipse Suffenus fuit. *Superbia dicit* (verba sunt D. Augustini) *Ecce multis, immò pœnè omnibus melior es, verbo, scientia, diuitijs, honoribus, & cunctis, quæ carnalibus, vel spiritualibus suppetunt charismatibus. Cunctos ergo despice, cunctis temetipsum superiorem attende.* Itaque, inter tot dotes ac prosperitates, *Alfonsum* quoque, ut plurimi, non tam sancto, quàm elato animo fuit, atque nimius propriæ excellentiæ æstimator, ac laudum humanarum sititor. 1. Ob ingenij præstantiam, insolenti quadam sui sensus singularitate confisus, magis sibi placens, quàm *Peleus* in machæra, consilia alie-